

Arrest

nr. 50 514 van 28 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2010.

Gelet op de voortzetting gesteld op de terechtzitting van 27 augustus 2010.

Gelet op het schriftelijk verslag van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SOENEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 18 juni 2009 en heeft zich vluchteling verklaard op 23 juni 2009.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 2 oktober 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 16 maart 2010.

1.3. Op 11 mei 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 12 mei 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent achttien jaar geleden geboren in het dorp Shamshapur in het district Surkh Rod van de provincie Nangarhar. Gezien de afstand tot de dichtstbijzijnde school had u niet de mogelijkheid naar school te lopen. Uw vader was onder het regime van Karzai gedurende vijf jaar het districtshoofd van Kage tot hij zeven maanden voor uw vertrek onder druk van de Taliban zijn functie opgaf en het politiecorps vervoegde. Als politieagent kwam hij echter tien dagen voor uw vertrek om bij een bomaanslag in het district Khogyani. U verliet Afghanistan omdat u de Taliban vreesde aangezien een functie als politieagent op u wachtte daar in Afghanistan een zoon zijn vader opvolgt. U kwam na een reis van drie maanden in België aan op 18 juni 2009. Op 23 juni 2009 verklaarde u zich vluchteling tegenover de Belgische asielinstanties. De door Dienst Voogdij ingestelde voogdij liep af op 4 februari 2010.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een taskara en een cd-rom neer.

B. Motivering

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal in principe de vluchtelingenstatus worden toegekend.

In casu dient echter na grondig individueel onderzoek van uw asielaanvraag te worden vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan de ingeroepen asielmotieven.

Allereerst dienen er bedenkingen gemaakt te worden omtrent de omstandigheden die uw leven in Afghanistan zouden gekenmerkt hebben. Zo rijzen er vragen bij uw beweerde ongeschooldheid. U beweert dat u geen school kon lopen omdat de dichtstbijzijnde school in Sultanpur voor u gezien de afstand te moeilijk toegankelijk was. Dat u beweert dat uw ongeletterdheid te wijten is aan een gebrek aan toegankelijke scholen is zeer opmerkelijk daar er in werkelijkheid twee scholen in uw dorp gevestigd zijn (CGVS p.3,4,8,10). Dat de opgegeven reden voor uw ongeschooldheid op drijfzand berust, doet twijfelen aan uw ongeschooldheid zelf.

Ook moeten er bedenkingen gemaakt bij de leeftijd die u verklaart te hebben. Zo beweert u dat u zeventien jaar oud was toen u Afghanistan verliet (CGVS p.3). Om uw identiteit te staven legt u een taskara voor, die u drie jaar geleden zelf aanvroeg, zo zegt u (CGVS p.6). Op de taskara zelf staat geen uitgiftedatum vermeld, wel staat er geschreven dat u veertien jaar oud zou zijn geweest in 1387 (Afghaanse kalender, ca 2008). Deze vermelde leeftijd staat haaks op zowel uw verklaringen als op de vaststellingen van het leeftijdsonderzoek. Bovendien is het eveneens erg verwonderlijk dat u verklaart drie jaar geleden de taskara te zijn gaan afhalen terwijl het jaar 1387, zoals u zelf aangeeft, slechts een jaar achter ons ligt (CGVS p.6). Deze vaststellingen ondermijnen op ernstige wijze uw aanspraken. Tevens meent u dat u zestien of zeventien jaar oud was op het moment van de verkiezingen, die u zich herinnert (CGVS p.11). Daar de laatste verkiezingen voor uw vertrek in 2005 plaatsvonden, doet deze uitspraak eveneens de wenkbrauwen fronsen.

Daarnaast moet ook de tewerkstelling van uw vader, de oorzaak van uw asielmotieven, in vraag worden gesteld. U slaagt er immers slechts in uiterst vage uitspraken over de loopbaan van uw vader te doen. U beweert dat uw vader voor het regime van de Taliban als landbouwer werkte, met de komst van de Taliban zich bij deze groepering schaarde om vervolgens na de val van de Taliban voor vijf jaar als districtshoofd van het district Kage aangesteld te worden (CGVS p.5). Of uw vader lid van de Taliban was, kan u niet zeggen; u weet slechts dat hij met hen samenwerkte (CGVS p.5). Op welke wijze uw vader met de Taliban samenwerkte, is u eveneens geheel onbekend (CGVS p.5). Hoe uw vader er in slaagde om ondanks zijn banden met de Taliban een dergelijk belangrijke functie als districtshoofd te bekomen, weet u evenmin (CGVS p.5). Dat u zo goed als geen spontane of concrete gegevens weet aan te brengen over het profiel van uw vader draagt niet bij tot uw geloofwaardigheid. Wel kan u vertellen dat hij na de val van het Taliban en voor hij aantrad als districtshoofd iets heeft gedaan in Surkh Rod, al beschikt u weerom over geen enkel stukje informatie over deze betrekking (CGVS p.5). Het is zeer verwonderlijk dat u die beweert steeds met uw vader te hebben samengewoond zo goed als geen kennis heeft over de loopbaan van uw vader (CGVS p.5). Dat u slechts uiterst vaag de grove lijnen van de carrière van uw vader weet uiteen te zetten, doet ernstig twijfelen aan de opeenvolgende functies die uw vader uitoefende.

Daarnaast blijft het ook zeer onduidelijk waarom uw vader na het opgeven van zijn functie als districtshoofd er voor zou hebben gekozen opnieuw bij de overheid in dienst te treden. U stelt immers dat de Taliban uw vader onder druk zette om niet meer voor de overheid te werken. Uw vader nam deze dreigementen blijkbaar zeer ernstig en gaf er gevolg aan. Waarom hij echter haast onmiddellijk daarop als politieagent begon en zelfs in hetzelfde district actief was, kan u niet aannemelijk verklaren (CGVS p.7,9). Deze eigenaardigheid gaat zodanig in tegen de essentie van uw asielrelaas dat de geloofwaardigheid van terugkeervrees aanzienlijk aangetast wordt.

Naast de uw uiterst vage verklaringen over de carrière van uw vader, dienen er ook verschillende cruciale tegenstrijdigheden opgemerkt te worden betreffende zijn verklaarde tewerkstelling als districtshoofd. Allereerst dient opgemerkt dat u allerm minst eensluidende verklaringen weet af te leggen over het district Kage, dat hij vijf jaar lang zou bestuurd hebben. Waar u eerst beaamt dat het district Khogyani een andere naam voor het district Kage is, legt u later meermaals uit dat Khogyani en Kage twee aan elkaar grenzende districten zijn (CGVS p.10). Als u vervolgens wordt gevraagd of u nog meer informatie weet aan te brengen over het bij het Commissariaat-generaal onbekende district Kage, weet u slechts te vertellen dat Kage in de provincie Nangarhar ligt. U geeft onomwonden toe dat u geen andere informatie over dat district voor handen heeft (CGVS p.10). Als u ermee geconfronteerd wordt dat u eerder verklaarde dat Kage en Khogyani hetzelfde district zijn, verandert u opnieuw van mening en bevestigt u uw eerste uitspraak. Khogyani en Kage zijn twee namen voor dezelfde oppervlakte, zo besluit u (CGVS p.10). Indien uw vader, waarmee u tot aan zijn dood samenwoonde, gedurende vijf jaar districtshoofd van het district Kage was, kan er van u verwacht worden dat u over een minimum aan duidelijke informatie over dat district beschikt (CGVS p.5). Bovendien is het veelzeggend dat in de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt over de opeenvolgende districtshoofden van het district Khogyani de naam van uw vader niet voorkomt (CGVS p.10). Dat er verschillende namen van districtshoofden van het district Khogyani bekend zijn gedurende de periode dat volgens u uw vader deze post bekleedde, stelt uw asielrelaas in een bedrieglijk daglicht (CGVS p.10).

Voorts wordt ook het overlijden van uw vader met vaagheden en tegenstrijdigheden omringd. Zo vertelt u dat uw vader een jaar geleden overleed, tien dagen voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS p.3,10). Beide tijdsaanduidingen stemmen overeen daar u verklaart drie maand onderweg te zijn geweest van uw dorp tot uw aankomst in België op 18 juni 2009 (CGVS p.3,10). De vaststelling dat uw vingerafdrukken op 6 november 2008 te Samos genomen werden, maakt bovenstaande beweringen echter geheel onmogelijk. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid die de kern van uw asielrelaas aantast, weet u geen verklaring te formuleren (CGVS p.10). Er kan van u verwacht worden dat u duidelijke en eensluidende verklaringen aflegt over een dermate belangrijke en ingrijpende gebeurtenis als de dood van uw vader. Dat u hiertoe niet in staat bent, schaadt aanzienlijk het geloof in uw verklaarde vluchtmotieven.

Bovenstaande opmerkingen doen besluiten dat uw asielmotieven als bedrieglijk bestempeld moeten worden. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel, kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c Vw. toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. De subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg niet aan elke Afgaan toegekend.

Hoewel de veiligheidssituatie anno 2009 globaal is verslechterd, blijft de specifieke veiligheidssituatie toch regionaal sterk verschillend. Dit regionale onderscheid en de eraan gekoppelde toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan Afghanen uit onveilige gebieden was voorheen gebaseerd op uitgebreide CEDOCA research en op het UNHCR-advies ("Afghanistan Security Update Relating to Complementary Forms of Protection") van 6 oktober 2008.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie werd het UNHCR-rapport "Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylumseekers from Afghanistan" van juli 2009 in rekening genomen. Hoewel UNHCR zich niet meer in staat acht om een accurate Security Update vrij te geven waarbij specifieke conflictgebieden worden afgebakend, wordt het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan bevestigd. Het rapport maakt verder ook melding van een uitbreiding van de gebieden die getroffen worden door het gewapend conflict, maar nergens wordt een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus voor elke Afgaan gesuggereerd op basis van de algemene veiligheidssituatie. Het UNHCR stelt daarentegen dat de aanvragen door Afgaanse asielzoekers op basis van de vrees voor ernstige en willekeurige schade in het kader van het gewapend conflict op individuele gronden moeten beoordeeld worden, dit in het licht van de bewijzen die werden aangebracht door de verzoeker en op basis van de recente en betrouwbare informatie van de plaats van herkomst.

Een analyse van de beschikbare geraadpleegde bronnen en literatuur wijst nog steeds op duidelijke regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Het CGVS is zich bewust van het feit dat het conflict zich heeft uitgebreid, maar stelt vast dat verscheidene gezaghebbende bronnen het zwaartepunt van het conflict in het zuiden, het zuidoosten en bepaalde gebieden in het oosten blijven leggen. In deze gebieden vinden de meeste acties en gevechtshandelingen van antiregeringselementen en de Afghaanse en internationale troepen plaats. Uit de analyse blijkt dat in bepaalde regio's in Afghanistan er permanente Taliban-aanwezigheid is, er aanhoudende gevechtshandelingen zijn en er ook burgerslachtoffers vallen. In deze regio's kan worden gesteld dat burgers er een reëel risico lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. In principe wordt bijgevolg aan Afghaanse asielzoekers die uit deze regio's afkomstig zijn de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

U bent afkomstig uit het district Surkh Rod uit de provincie Nangarhar. Uit de informatie die bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat het UNHCR op 6 oktober 2008 uw district niet als onveilig beschouwde. Uit deze informatie blijkt tevens dat meer recente bronnen nog steeds bevestigen dat de activiteiten van de antiregeringselementen hoofdzakelijk in de zuidelijke districten van de provincie plaatsvinden. Uit geen enkele van deze bronnen blijkt dat het risico in uw district recentelijk zou zijn toegenomen. Er zijn bijgevolg geen aanwijzingen dat er een fundamentele wijziging in de veiligheidssituatie in uw district zou hebben plaatsgevonden en bovendien voert u zelf geen elementen aan die een dergelijke wijziging aantonen.

Verscheidene bronnen liëren een belangrijk deel van de toename van het geweld aan de presidentsverkiezingen. Hoewel er in die specifieke context in aanloop naar de verkiezingen aanslagen werden gepleegd waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen; is heden het risico voor Afghaanse burgers niet significant toegenomen. De gewone Afghaanse burgers werden bij deze gelokaliseerde aanslagen niet geviséerd.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers van het district Surkh Rod van de provincie Nangarhar actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers van het district Surkh Rod uit de provincie Nangarhar aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt om uw asielaanvraag te staven kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Boven werden reeds enkele opmerkingen geformuleerd omtrent de door u voorgelegde taskara. De beeldfragmenten op de cd-rom vermogen gezien uw erg bedrieglijke verklaringen niet uw asielmotieven te onderschrijven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.4. Bij beschikking van 7 juli 2010 werden de partijen opgeroepen om op 27 augustus 2010 te verschijnen. Ter openbare terechtzitting van 27 augustus 2010 stelde de vertegenwoordiger van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan zal geactualiseerd worden in een nieuwe nota. Er werd een termijn van 14 dagen toegestaan om deze nota aan de Raad over te maken.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk stelt niet te volharden in de erkenning als vluchteling. Hij onderneemt dan ook geen enkele poging om de motieven van de bestreden beslissing waarin hem de vluchtelingenstatus wordt geweigerd te weerleggen of te ontkrachten. Deze motieven blijven bijgevolg gehandhaafd en worden beschouwd als zijnde hier hernomen. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.2. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), stelt verzoeker niet akkoord te kunnen gaan met de weigering van

de subsidiaire bescherming. Hij wijst er vooreerst op dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing zelf als uitgangspunt stelt dat aan kandidaat-vluchtelingen uit een groot aantal gebieden uit Afghanistan de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) kan toegekend worden. Verzoeker benadrukt in dit verband dat zijn afkomst uit het district Surkh Rod, provincie Nangarhar, niet in twijfel getrokken wordt. Ten tweede haalt verzoeker aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de toekenning van de subsidiaire bescherming vroeger baseerde op de UNHCR-updates, waarvan de laatste ondertussen dateert van 6 oktober 2008. Daar er ondertussen meer dan achttien maanden verstreken zijn tussen deze laatste update en de bestreden beslissing, meent verzoeker dat de update van 6 oktober 2008 niet langer als actueel instrument kan dienen. Verzoeker wijst er voorts op dat UNHCR weigert om nog updates te verstrekken omdat het onmogelijk is geworden om nog een goed onderscheid te maken tussen veilige en onveilige gebieden. Hij citeert verder een aantal passages uit het 'UNHCR Eligibility Guidelines-rapport', waarin Nangarhar volgens verzoeker wordt omschreven als een van de 18 provincies die als onveilig dienen te worden beschouwd. Verzoeker stelt dat UNHCR wegens de instabiele situatie niet langer bereid is om bepaalde 'areas' = districten als onveilige gebieden te catalogeren, dit in manifeste tegenstelling tot de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker wijst er ten slotte op dat er ondertussen belangrijke incidenten geweest zijn in ondermeer de stad Jalalabad, zodat gezien de ligging van zijn lokaliteit in de gevaarlijke provincie Nangarhar, er niet anders kan dan besloten worden dat hem de subsidiaire bescherming dient toegekend te worden.

2.3. Op 7 september 2010 laat de verwerende partij aan de Raad een schriftelijk verslag geworden, met als bijlage een update betreffende de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar betreffende de periode tussen november 2009 en augustus 2009 ("*Veiligheidssituatie in het oosten van Afghanistan (Nuristan, Kunar, Laghman, Nangarhar)*") van 24 augustus 2010. Bij het nemen van de bestreden beslissing oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker niet in aanmerking kwam voor de status van subsidiair beschermde. Deze beslissing steunde op een evaluatie van de toenmalige veiligheidssituatie in Afghanistan waarbij het UNHCR-rapport "Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylumseekers from Afghanistan" van juli 2009 in rekening werd genomen. UNHCR stelt daarin dat het zich niet meer in staat acht om een accurate *Security Update* vrij te geven waarbij specifieke conflictgebieden worden afgebakend. Evenwel wordt het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan bevestigd. De aanvragen voor Afghaanse asielzoekers dienen volgens UNHCR op basis van de vrees voor ernstige en willekeurige schade in het kader van het gewapend conflict op individuele gronden beoordeeld te worden, dit in het licht van de bewijzen die werden aangebracht door de verzoeker en op basis van de recente en betrouwbare informatie van de plaats van herkomst. Uit hoger aangehaalde actualisatie van de veiligheidssituatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de gehele provincie Nangarhar, waarvan verzoeker afkomstig is, in die mate gewijzigd is dat er sprake is van een reëel risico in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Rekening houdend met deze ontwikkelingen en het gegeven dat er niet meteen concrete indicaties zijn om de afkomst, recente herkomst en het profiel van verzoeker in twijfel te trekken, is de verwerende partij dan ook van oordeel dat verzoeker in aanmerking komt voor de status van subsidiair beschermde. Deze analyse wordt door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS